==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

નોરતનમલ ચોરડીયા

વિરુદ્ધ

એમ. આર. મુરલી અને અન્ય

૧૬ એપ્રિલ, ૨૦૦૪

[વી. એન. ખરે, મુખ્ય ન્યાયમૂર્તિ, એસ. બી. સિંહા અને એસ. એચ. કાપડિયા, ન્યાયમૂર્તિઓ]

ધ એડવોકેટ્સ એક્ટ, ૧૯૬૧; કલમો ૩૫ અને ૩૮ :

પ્રેક્ટિસ કરતા વકીલ એવા મકાનમાલિક વિરુદ્ધ ભાડુઆત દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ગેરવર્તણૂકની ફરિયાદ—રાજ્ય બાર કાઉન્સિલ દ્વારા તેને બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિ સમક્ષ તબદીલ કરવામાં આવી—બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયા દ્વારા એવા આધારો પર ફરિયાદની તપાસ કરવાનો ઇનકાર કરવામાં આવ્યો કે મકાનમાલિક ભાડા નિયંત્રણ કાર્યવાહીમાં વકીલ

તરીકે નહીં પરંતુ પક્ષકાર તરીકે સ્વયં હાજર રહ્યા હતા અને ભાડુઆત દ્વારા કોઈ ફોજદારી કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી નહોતી તેમજ પોલીસે મકાનમાલિક વિરુદ્ધ ચાર્જશીટ દાખલ કરી નહોતી—અપીલ પર, ઠરાવવામાં આવ્યું કે: કાનૂની વ્યવસાયના સભ્ય દ્વારા જાળવવું જરૂરી ધોરણ તે વ્યવસાયની ઉમદાતાને અનુરૂપ હોવું જોઈએ—જોકે બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાની સત્તા મર્યાદિત નથી, પરંતુ આરોપનું હાર્દ એવું હોવું જોઈએ કે જેનાથી શિસ્તભંગની કાર્યવાહી શરૂ કરવી અનિવાર્ય બને—બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિ, એક વૈધાનિક સંસ્થા હોવાથી, તે ફરિયાદના સંબંધમાં હકીકતોના તારણ પર પહોંચવા બંધાયેલી છે—તેમ છતાં, બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાના તારણો એટલા અતાર્કિક નથી કે આ અદાલત દ્વારા હસ્તક્ષેપ કરવો યોગ્ય ઠરે.

'ગેરવર્તણૂક'—તેનો અર્થ—ધ એડવોકેટ્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ ના સંદર્ભમાં.

વકીલ એવા સામાવાળા–મકાનમાલિકે અપીલકર્તા–ભાડુઆત વિરુદ્ધ ભાડા નિયંત્રણ કાર્યવાહી શરૂ કરી હતી. ભાડુઆતે મકાનમાલિક/વકીલ વિરુદ્ધ તેમની સામે ગેરવર્તણૂકના ત્રણ બનાવો ટાંકીને બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયા સમક્ષ ફરિયાદ દાખલ કરી હતી. રાજ્ય બાર કાઉન્સિલે આ ફરિયાદ બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયા (બીસીઆઈ) ની શિસ્ત સમિતિને તબદીલ કરી હતી. બીસીઆઈની શિસ્ત સમિતિએ આ ફરિયાદની તપાસ કરવાનો ઈનકાર કર્યો હતો કારણ કે બનાવો બન્યા હોવાની વાસ્તવિકતા વિશ્વસનીય નહોતી; અપીલકર્તા દ્વારા પ્રથમ સામાવાળા વિરુદ્ધ ફરિયાદ દાખલ કરીને કોઈ ફોજદારી કાર્યવાહી શરૂ

કરવામાં આવી નહોતી; તેમની વિરુદ્ધ પોલીસ દ્વારા કોઈ ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવી નહોતી; તેઓ ભાડા નિયંત્રણ કાર્યવાહીમાં વકીલ તરીકે નહીં પરંતુ પક્ષકાર તરીકે સ્વયં હાજર રહી રહ્યા હતા; અને અપીલકર્તા ફરિયાદમાંના આક્ષેપોને સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા. આથી આ હાલની અપીલ કરવામાં આવી છે.

અપીલકર્તા દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે બાર કાઉન્સિલના રોલ પરના વકીલ વિરુદ્ધ કોઈપણ ગેરવર્તણૂક કરવા બદલ કાર્યવાહી કરી શકાય છે અને તે માત્ર વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂક જ હોવી જરૂરી નથી; અને સામાવાળાએ તેમના પર હુમલો કર્યો હોવાથી, તેને ગેરવર્તણૂકનું કૃત્ય ગણવું જ જોઈએ.

સામાવાળાઓએ એવી રજૂઆત કરી હતી કે અપીલકર્તા તેમને અનેક કેસોમાં ખોટી રીતે સંડોવીને હેરાન કરી રહ્યા છે પરંતુ આ કેસોમાં કોઈ દાદ આપવામાં આવી નહોતી; જો અદાલતના ખંડમાં હુમલાનું કોઈ કૃત્ય બન્યું હોત, તો તે પીઠાસીન અધિકારીના ધ્યાને લાવવામાં આવ્યું હોત; અપીલકર્તા દ્વારા તેમની વિરુદ્ધ કોઈ ખાનગી ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી નહોતી કે ફોજદારી અદાલતમાં કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી નહોતી; અને અપીલકર્તા દ્વારા બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિ સમક્ષ ફરિયાદના સમર્થનમાં કોઈ પુરાવો રજૂ કરવામાં આવ્યો નહોતો.

અપીલ રદ કરતાં, અદાલતે

ઠરાવવામાં આવ્યું: ૧.૧. કાનૂની વ્યવસાયના સભ્ય પાસેથી ગૌરવપૂર્ણ

અને દ્રઢ રીતે ઉચ્ચ ધોરણ જાળવવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે. કાનૂની વ્યવસાયના સભ્ય દ્વારા જાળવવું જરૂરી ધોરણ તે વ્યવસાયની ઉમદાતાને અનુરૂપ હોવું જોઈએ. અદાલતના એક અધિકારી તરીકે પોતાનામાં સમાજના વિશ્વાસને યોગ્ય ઠેરવે તેવા ધોરણોનું પાલન કરવા માટે વકીલ બંધાયેલા છે. [૨૭૩–ડી–ઈ]

બાર કાઉન્સિલ, મહારાષ્ટ્ર વિરુદ્ધ એમ. વી. દાભોલકર, એઆઈઆર [૧૯૭૬] એસસીસી ૨૪૨, નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો.

૧.૨. જોકે બાર કાઉન્સિલની સત્તા મર્યાદિત નથી, પરંતુ આરોપનું હાર્દ એવું હોવું જોઈએ કે જેનાથી શિસ્તભંગની કાર્યવાહી શરૂ કરવી અનિવાર્ય બને. વ્યવસાયના કોઈ સભ્ય દ્વારા કરવામાં આવેલી વ્યાવસાયિક કે અન્ય ગેરવર્તણૂકનું સામાન્ય રીતે તે વ્યવસાયના સંદર્ભમાં મૂલ્યાંકન થવું જોઈએ. વકીલ પર લાદી શકાય તેવી સજાની માત્રા નક્કી કરવા માટે, પ્રમાણસરતાની કસોટી લાગુ કરવામાં આવશે જે જે કૃત્યો અંગે ફરિયાદ કરવામાં આવી હોય તેના સ્વરૂપ પર પણ આધાર રાખશે. આમ વ્યવસાયના કોઈ સભ્યની ગેરવર્તણૂક માટે કાર્યવાહી શરૂ કરવા અંગે કોઈ સાર્વત્રિક નિયમ ઘડી શકાય નહીં. [૨૭૩–એફ–જી]

'ડી' એન એડવોકેટ ઓફ ધ સુપ્રિમ કોર્ટ, (૧૯૫૫) ૨ એસસીઆર ૧૦૦૬, નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો.

૧.૩. ધ એડવોકેટ્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ માં ગેરવર્તણૂકને વ્યાખ્યાયિત

કરવામાં આવી નથી. ગેરવર્તણૂક, અન્ય બાબતોની સાથે સાથે, શિસ્તભંગની પરિકલ્પના કરે છે, જોકે આચરણ અને અશિસ્તમાં શું સમાવિષ્ટ થશે તે સંપૂર્ણપણે નિર્ધારિત કરવું શક્ય નથી, જે જાણીજોઈને કે અજાણતાં કરવામાં આવેલા અથવા કરવામાંથી બાકાત રાખવામાં આવેલા ગેરકાયદેસર કૃત્ય કે ચૂકનો સમાવેશ કરવા માટે પૂરતું વ્યાપક છે. તેનો અર્થ થાય છે "અયોગ્ય વર્તણૂક, જાણીજોઈને કરેલું ખોટું કૃત્ય અથવા ધોરણ કે વર્તણૂકના નિયમનું ઇરાદાપૂર્વકનું ઉલ્લંઘન". ગેરવર્તણૂક એ કાર્યના અમુક સ્થાપિત અને ચોક્કસ નિયમનું ઉલ્લંઘન હોવાનું કહેવાય છે, જ્યાં જરૂરિયાત મુજબ જે અનિવાર્ય હોય તે સિવાય કોઈ મુનસફી રહેતી નથી; તે ચોક્કસ કાયદાનું ઉલ્લંઘન છે. [૨૭૧–ઈ–એફ]

દિલ્હી ક્લોથ એન્ડ જનરલ મિલ્સ કંપની લિમિટેડ વિરુદ્ધ તેના કામદારો, (૧૯૬૯) ૨ એલએલજે ૭૫૫ અને બી. સી. ચતુર્વેદી વિરુદ્ધ યુનિયન ઓફ ઇન્ડિયા, (૧૯૯૫) ૬ એસસીસી ૭૪૯, નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો.

પ્રબોધ કુમાર ભૌમિક વિરુદ્ધ કલકત્તા યુનિવર્સિટી, (૧૯૬૪) ૨ કલકત્તા લો જર્નલ ૪૫૬, નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો.

પી. રામનાથ ઐયર રચિત લો લેક્સિકોન, પુનઃમુદ્રિત આવૃત્તિ (૧૯૮૭) પાના નંબર ૮૨૧, નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો.

બ્લેક્સ લો ડિક્શનરી, છઠ્ઠી આવૃત્તિ, પાના નંબર ૯૬૯, નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો.

૧.૪. બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિ એક વૈધાનિક સંસ્થા છે. અપીલકર્તા દ્વારા સામાવાળા વિરુદ્ધ કરવામાં આવેલી ફરિયાદના સંબંધમાં હકીકતોના તારણ પર પહોંચવા તે કાયદેસર બંધાયેલી છે. તે સુસ્થાપિત છે કે તેમ કરતી વખતે, શિસ્ત સમિતિ અર્ધ–ન્યાયિક કાર્ય બજાવે છે. [૨૭૪–ડી–ઈ]

૧.૫. વર્તમાન કેસમાં, શિસ્ત સમિતિએ આ અપીલકર્તાના આચરણને ધ્યાને લીધું હતું. શિસ્ત સમિતિનો એવો અભિપ્રાય હતો કે સામાવાળાઓ તરફથી કરવામાં આવેલ કોઈ પણ ચૂક કે કૃત્ય ગેરવર્તણૂક સમાન નથી. બનાવો બન્યા પછી તરત જ અપીલકર્તાએ રાજ્ય બાર કાઉન્સિલ સમક્ષ શા માટે કોઈ ફરિયાદ ન કરી તેનું બિલકુલ કોઈ કારણ નહોતું; પોલીસ સમક્ષ નોંધાવવામાં આવેલી એફઆઈઆર/ફરિયાદ અંગે તેમણે શા માટે ગંભીરતાથી આગળ કાર્યવાહી ન કરી તેનું બિલકુલ કોઈ કારણ નહોતું; અદાલતના ખંડની અંદર કથિત રીતે બનેલા બનાવના સંબંધમાં અપીલકર્તા અથવા તેમના વકીલ પાસેથી તે બાબત અદાલતના ધ્યાને લાવવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવતી હતી; અને આ બનાવોના સંબંધમાં પણ અદાલતના પીઠાસીન અધિકારી સમક્ષ ન તો કોઈ ફરિયાદ કરવામાં આવી હતી કે ન તો કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી હતી. કેસની હકીકતલક્ષી પરિસ્થિતિમાં, બાર કાઉન્સિલના તારણો એટલા અતાર્કિક કહી શકાય નહીં કે આ અદાલત દ્વારા તેમાં હસ્તક્ષેપ કરવો યોગ્ય ઠરે. [૨૭૪–એફ–જી–એચ; ૨૭૫–એ–બી]

'ડી' એન એડવોકેટ ઓફ ધ સુપ્રિમ કોર્ટ, (૧૯૫૫) ૨ એસસીઆર ૧૦૦૬; હિકમત અલી ખાન વિરુદ્ધ ઈશ્વર પ્રસાદ આર્ય, (૧૯૯૭) ૩ એસસી ૧૩૧ અને એન. જી. દાસ્તાને વિરુદ્ધ શ્રીકાંત એસ. શિવડે અને અન્ય, (૨૦૦૧) ૬ એસસી ૧૩૫, અલગ તારવવામાં આવ્યા.

દીવાની અપીલ અધિકારક્ષેત્ર :દીવાની અપીલ નંબર ૫૪૭૬/૧૯૯૯ .

બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિના તારીખ ૨૭.૨.૯૯ ના ચુકાદા અને હુકમ સામે, બી.સી.આઇ.ટી.આર. ૧૯૯૭ ના નંબર ૭૩ માં.

અપીલકર્તાઓ તરફથી એસ. બી. ઉપાધ્યાય, આર. આર. દુબે અને શિવ મંગલ શર્મા.

સામાવાળા તરફથી ટી. રાજા.

અદાલતનો ચુકાદો નીચે મુજબ આપનાર:

એસ. બી. સિંહા, ન્યાયમૂર્તિ.

પ્રસ્તાવના :

ધ એડવોકેટ્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ ની કલમ ૩૮ હેઠળ અહીંના અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી આ અપીલમાં, બીસીઆઈ ટીઆર નંબર ૭૩/૧૯૯૭ માં પસાર કરાયેલ બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાનો તારીખ ૨૭.૨.૧૯૯૯ નો હુકમ પ્રશ્નાસ્પદ છે, જેમાં અહીંના સામાવાળા તરફથી કરવામાં

આવેલી કથિત ગેરવર્તણૂકની ફરિયાદ અંગે તપાસ કરવાનો ઇનકાર કરવામાં આવ્યો હતો.

પૃષ્ઠભૂમિની હકીકતો :

અહીંના અપીલકર્તા અને સામાવાળાઓ વચ્ચેનો સંબંધ મકાનમાલિકો અને ભાડુઆતનો છે. સામાવાળાઓ દ્વારા અપીલકર્તા વિરુદ્ધ ભાડા નિયંત્રણ કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી હતી. સ્મોલ કોઝીસ કોર્ટમાં ભાડા નિયંત્રણ કાર્યવાહી પેન્ડિંગ હતી તે દરમિયાન, તેઓએ નીચે મુજબની ચૂકો અને કૃત્યોના પરિણામે કથિત રીતે ગેરવર્તણૂક આચરી હતી :–

(૧) તારીખ ૮.૧૦.૧૯૯૩ ના રોજ જ્યારે અપીલકર્તા સદરહુ અદાલતમાં પેન્ડિંગ અપીલમાં હાજરી આપીને અદાલતના હોલમાંથી બહાર આવ્યા, ત્યારે કથિત રીતે પ્રથમ સામાવાળા પાછળથી આવ્યા અને તેમની પીઠ પર ફટકો મારીને ભાગી ગયા.

(૨) તારીખ ૨૬.૧૦.૧૯૯૩ ના રોજ જ્યારે અપીલકર્તા અદાલતના હોલમાંથી બહાર આવી રહ્યા હતા, ત્યારે પ્રથમ સામાવાળાએ કેટલાક અસામાજિક તત્વો સાથે મળીને તેમને જાનથી મારી નાખવાની ધમકી આપી હતી. તે જ દિવસે પોલીસને આ બાબતની કથિત રીતે જાણ કરવામાં આવી હતી.

(૩) તારીખ ૧.૩.૧૯૯૫ ના રોજ જ્યારે ભોજનના વિરામ દરમિયાન વિદ્વાન ૧૦મા ન્યાયાધીશ પોતાની ચેમ્બરમાં ગયા અને જ્યારે અપીલકર્તા

તેમના વકીલ શ્રી એસ. વિજયરંજન સાથે અદાલતના હોલમાંથી બહાર નીકળી રહ્યા હતા, ત્યારે પ્રથમ સામાવાળાએ ઈજા પહોંચાડવાના ઈરાદાથી અદાલતના ખંડમાં તેમના ડાબા પગના ઘૂંટણ પર લાત મારી હતી અને વધુમાં તેમને પુરાવા માટે અદાલતમાં હાજર ન થવા જણાવ્યું હતું.

આ કામના અપીલકર્તાની સદર ફરિયાદ મળતાં તમિલનાડુ બાર કાઉન્સિલની શિસ્ત સમિતિએ કાર્યવાહી શરૂ કરી હતી. આ મામલો આખરે બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિ સમક્ષ તબદીલ કરવામાં આવ્યો હોવાનું જણાયું હતું.

બાર કાઉન્સિલનો વાદગ્રસ્ત હુકમ :

બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિએ નોંધ્યું હતું કે સામાવાળા(ઓ) તરફથી કરવામાં આવેલ ઉપરોક્ત કાર્યો અને કસૂરના સંબંધમાં અપીલકર્તા દ્વારા કોઈ ફરિયાદ અરજી દાખલ કરીને ફોજદારી કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી ન હતી. ૨૬.૧૦.૧૯૯૩ ના રોજ બનેલા બનાવના સંબંધમાં, કે જેના માટે એફ.આઈ.આર. નોંધાવવામાં આવી હતી, પોલીસ દ્વારા કોઈ ચાર્જશીટ પણ દાખલ કરવામાં આવી ન હતી. વધુમાં એ સ્વીકારવામાં આવ્યું હતું કે પ્રથમ સામાવાળા ઉપરોક્ત ભાડા નિયંત્રણ કાર્યવાહીમાં વકીલ તરીકે નહીં પરંતુ પક્ષકાર તરીકે સ્વયં હાજર રહ્યા હતા. વાદગ્રસ્ત હુકમ પસાર કરવાની તારીખ સુધી આ કામના અપીલકર્તાએ પોલીસ સત્તાવાળા સમક્ષ દાખલ કરેલી ફરિયાદના સંબંધમાં પોતાના તરફથી કરવામાં આવેલી કોઈ અનુવર્તી

કાર્યવાહીની પુષ્ટિ કરતો કોઈ દસ્તાવેજ રજૂ કર્યો ન હતો, કે ન તો તેમણે કોઈ ખાનગી ફરિયાદ દાખલ કરી હતી, તે હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને, સમિતિનો પ્રથમદર્શનીય રીતે એવો અભિપ્રાય હતો કે સદર બનાવો બનવાની હકીકત વિશ્વસનીય નથી. વધુમાં, એ નોંધવામાં આવ્યું હતું કે પ્રથમ સામાવાળા સદર મુકદ્દમામાં વકીલ તરીકે નહીં પરંતુ સ્વયં હાજર રહેલ મુકદ્દમાકાર તરીકે ઉપસ્થિત થયા હતા.

દલીલો :

અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી એસ.બી. ઉપાધ્યાયે, અન્ય બાબતોની સાથે, એવી રજૂઆત કરી હતી કે ધ એડવોકેટ્સ એક્ટની કલમ ૩૫ હેઠળ બાર કાઉન્સિલના રોલ પરના વકીલ વિરુદ્ધ કોઈપણ એવી ગેરવર્તણૂક આચરવા બદલ કાર્યવાહી કરી શકાય છે જે માત્ર વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂક પૂરતી જ મર્યાદિત ન પણ હોય; બાર કાઉન્સિલે વાદગ્રસ્ત હુકમ પસાર કરવામાં ગંભીર ભૂલ કરી છે. સદર દલીલના સમર્થનમાં આ કોર્ટના [૧૯૫૫] ૨ એસ.સી.આર. ૧૦૦૬ માં અહેવાલ થયેલા 'ડી' એન એડવોકેટ ઓફ ધ સુપ્રિમ કોર્ટ ના કેસના ચુકાદા પર ભારે મદાર રાખવામાં આવ્યો છે. વિદ્વાન વકીલે એવી દલીલ કરી હતી કે પ્રથમ સામાવાળાએ ફરિયાદી પર હુમલો કર્યો, તેમને કેસ આગળ ન ચલાવવા કહ્યું અને ત્રીજા પ્રસંગે તેમને લાત મારી જેના પરિણામે તેઓ નીચે પડી ગયા તે હકીકત સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે કાયદાકીય વ્યવસાયના સભ્ય પાસેથી આવા કૃત્યોની અપેક્ષા રાખવામાં આવતી

નથી અને તેથી, તેને ગેરવર્તણૂકના કૃત્યો ગણવા જ જોઈએ. વિદ્વાન વકીલે સદર દલીલના સમર્થનમાં હિકમત અલી ખાન વિરુદ્ધ ઈશ્વર પ્રસાદ આર્ય અને અન્ય, [૧૯૯૭] ૩ એસ.સી.સી. ૧૩૧ અને એન.જી. દાસ્તાને વિરુદ્ધ શ્રીકાંત એસ. શિવડે અને અન્ય, [૨૦૦૧] ૬ એસ.સી.સી. ૧૩૫ પર આધાર રાખ્યો હતો. બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયા રૂલ્સના આમુખ તરફ પણ અમારું ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું છે.

બીજી તરફ, સામાવાળા(ઓ) તરફથી ઉપસ્થિત રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી ટી. રાજાએ એવી રજૂઆત કરી હતી કે આ કામના અપીલકર્તા ખોટા કેસો ઊભા કરીને સામાવાળાને હેરાન–પરેશાન કરી રહ્યા હતા અને વાસ્તવમાં સામાવાળા(ઓ) વિરુદ્ધની પ્રશ્નગત ફરિયાદ એ આઠમી ફરિયાદ છે તથા અન્ય સાત ફરિયાદોમાં કોઈ દાદ આપવામાં આવી ન હતી. શ્રી રાજાએ વધુમાં એવી રજૂઆત કરી હતી કે જો કોર્ટ રૂમની અંદર હુમલાનો બનાવ બન્યો હોત, તો તે બાબત કોર્ટના પીઠાસીન અધિકારીના ધ્યાને લાવવામાં આવી હોત. પ્રથમ સામાવાળા વિરુદ્ધ ન તો કોઈ ફરિયાદ કરવામાં આવી હતી કે ન તો કોઈ પગલાં લેવામાં આવ્યા હતા. વિદ્વાન વકીલે નિર્દેશ કર્યો હતો કે ૨૬.૧૦.૧૯૯૩ ના કથિત બનાવ અંગે પણ પોલીસ દ્વારા કોઈ ચાર્જશીટ રજૂ કરવામાં આવી નથી અને અપીલકર્તાએ બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિ સમક્ષ સદર આક્ષેપોની પુષ્ટિ કરતો કોઈ પુરાવો રજૂ કર્યો ન હતો. આ બાબતને ધ્યાનમાં લેતાં, શ્રી રાજાએ રજૂઆત કરી હતી કે, વાદગ્રસ્ત હુકમમાં કોઈ હસ્તક્ષેપ કરવો જોઈએ નહીં.

ધ એડવોકેટ્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ માં ગેરવર્તણૂકની કોઈ વ્યાખ્યા આપવામાં આવી નથી. ગેરવર્તણૂકમાં અન્ય બાબતો સાથે શિસ્તભંગની કલ્પના કરવામાં આવી છે, જોકે કઈ બાબત વર્તણૂક અને ગેરશિસ્ત ગણાશે તે સંપૂર્ણપણે નિર્ધારિત કરવું શક્ય નહીં બને, છતાં જાણીજોઈને કે અજાણતાં કરવામાં આવેલ અથવા કરવામાં ચૂક થયેલ અન્યાયી કાર્ય કે કસૂરનો સમાવેશ કરવા માટે તે પૂરતું વ્યાપક છે. તેનો અર્થ "અયોગ્ય વર્તન, ઈરાદાપૂર્વકનું ખોટું કાર્ય અથવા ધોરણ કે વર્તણૂકના નિયમનું ઈરાદાપૂર્વકનું ઉલ્લંઘન" થાય છે.

ગેરવર્તણૂક એ ક્રિયાના કોઈ સ્થાપિત અને ચોક્કસ નિયમનું ઉલ્લંઘન કહેવાય છે, જ્યાં જરૂરિયાત મુજબ જરૂરી હોય તે સિવાય અન્ય કોઈ વિવેકાધિકાર બાકી રહેતો નથી; તે ચોક્કસ કાયદાનું ઉલ્લંઘન છે.

(૧૯૬૯) ૨ એલ.એલ.જે. ૭૫૫ માં અહેવાલ થયેલા દિલ્હી ક્લોથ એન્ડ જનરલ મિલ્સ કંપની લિમિટેડ વિરુદ્ધ તેના કામદારો ના કેસમાં ન્યાયમૂર્તિ શાહે જણાવ્યું હતું કે ગેરવર્તણૂક ઔદ્યોગિક પ્રવૃત્તિના વિશાળ અને અસ્પષ્ટ ફલક પર ફેલાયેલી છે; જેમાં કર્મચારીને રોજગાર માટે સંપૂર્ણપણે અયોગ્ય બનાવી દેતી અત્યંત ગંભીર વિધ્વંસક વર્તણૂકથી માંડીને માત્ર ટેકનિકલ કસૂર સુધીની બાબતો આવરી લેવાયેલી છે.

આ કોર્ટે [૧૯૯૨] ૪ એસ.સી.સી. ૫૪ માં અહેવાલ થયેલા સ્ટેટ ઓફ પંજાબ અને અન્ય વિરુદ્ધ રામ સિંહ એક્સ–કોન્સ્ટેબલ ના કેસમાં નોંધ્યું હતું કે :

—

"પ. બ્લેક્સ લો ડિક્શનરી, છઠ્ઠી આવૃત્તિના પૃષ્ઠ ૯૯૯ પર ગેરવર્તણૂકને નીચે મુજબ વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવી છે :—

'ક્રિયાના કોઈ સ્થાપિત અને ચોક્કસ નિયમનું ઉલ્લંઘન, નિષિદ્ધ કૃત્ય, ફરજમાં કસૂર, ગેરકાયદેસર વર્તણૂક, ઈરાદાપૂર્વકનું સ્વરૂપ, અયોગ્ય કે ખોટું વર્તન, તેના સમાનાર્થી શબ્દો દુરાચાર, કુકૃત્ય, ગેરવર્તણૂક, દોષપૂર્ણતા, અનૌચિત્ય, ગેરવહીવટ, ગુનો છે, પરંતુ ઉપેક્ષા કે બેદરકારી નથી'.

હોદ્દા પરની ગેરવર્તણૂકને નીચે મુજબ વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવી છે :—

'જાહેર અધિકારી દ્વારા પોતાના હોદ્દાની ફરજોના સંબંધમાં કોઈપણ ગેરકાયદેસર વર્તન, જે ઈરાદાપૂર્વકના સ્વરૂપનું હોય. આ શબ્દમાં એવા કૃત્યોનો સમાવેશ થાય છે જે કરવાનો હોદ્દો ધરાવનારને કોઈ અધિકાર ન હતો, હોદ્દાની જરૂરિયાત મુજબનું કંઈપણ કરવામાં કસૂર, અથવા ઈચ્છાપૂર્વક ફરજ બજાવવામાં નિષ્ફળતા, પરંતુ ફરજના પાલનમાં માત્ર અસાવધાની કે બેદરકારી નહીં. ગેરવર્તણૂક એ એક નિષિદ્ધ કૃત્ય છે; અસાવધાની એ કૃત્યનું નિષિદ્ધ લક્ષણ છે અને તે અનિવાર્યપણે અનિશ્ચિત છે. હોદ્દા પરની ગેરવર્તણૂકને કોઈ જાહેર અધિકારી દ્વારા કરવામાં આવેલ ગેરકાયદેસર વર્તન અથવા ઉપેક્ષા તરીકે વ્યાખ્યાયિત કરી શકાય છે, જેના દ્વારા પક્ષકારના અધિકારોને અસર પહોંચી હોય.'

આમ જોઈ શકાય છે કે 'ગેરવર્તણૂક' શબ્દ ચોક્કસ વ્યાખ્યા માટે સક્ષમ ન હોવા છતાં, વિચારણા કરતાં તે સંદર્ભ, તેની કામગીરીમાં રહેલા દોષ અને શિસ્ત

પર તેની અસર તથા ફરજના સ્વરૂપ પરથી તેનો અર્થ ગ્રહણ કરે છે. તેમાં નૈતિક અધઃપતન સામેલ હોઈ શકે છે, તે અયોગ્ય કે ખોટું વર્તન હોવું જોઈએ; ગેરકાયદેસર વર્તન, ઈરાદાપૂર્વકનું સ્વરૂપ; નિષિદ્ધ કૃત્ય, ક્રિયાના સ્થાપિત અને ચોક્કસ નિયમ અથવા આચારસંહિતાનું ઉલ્લંઘન, પરંતુ ફરજના પાલનમાં માત્ર નિર્ણયની ભૂલ, અસાવધાની કે બેદરકારી નહીં; જે કૃત્ય સામે ફરિયાદ કરવામાં આવી છે તે નિષિદ્ધ લક્ષણ અથવા સ્વરૂપ ધરાવતું હોય. તેનો વ્યાપ જે વિષય–વસ્તુ અને સંદર્ભમાં આ શબ્દ પ્રયોજાયો છે તેના સંદર્ભમાં, કાયદાના વ્યાપ અને તે જે જાહેર હેતુ પૂરો કરવા માંગે છે તેને ધ્યાનમાં રાખીને અર્થઘટન કરવાનો રહે છે. પોલીસ સેવા એ એક શિસ્તબદ્ધ સેવા છે અને તેમાં કડક શિસ્ત જાળવવી જરૂરી છે. આ બાબતમાં શિથિલતા સેવામાં શિસ્તને નષ્ટ કરે છે જેનાથી સમાજમાં કાયદો અને વ્યવસ્થા જાળવવામાં ગંભીર અસર થાય છે અને જાહેર હિતને ન પુરી શકાય તેવું નુકસાન થાય છે. તેથી, એકવાર કસૂરનો આક્ષેપ સાબિત થઈ જાય પછી, કસૂરની ગંભીરતાને ધ્યાનમાં રાખીને, લાદવામાં આવનાર સજા અંગે નિર્ણય કરવાનું કામ શિસ્ત સત્તાવાળા અથવા એપેલેટ સત્તાવાળાનું છે, નહીં કે ટ્રીબ્યુનલ અથવા હાઇકોર્ટનું."

પી. રામનાથ ઐયરના લો લેક્સિકોન, પુનઃમુદ્રિત આવૃત્તિ, (૧૯૮૭) ના પૃષ્ઠ ૮૨૧ પર 'ગેરવર્તણૂક' ને નીચે મુજબ વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવી છે :—

"ગેરવર્તણૂક શબ્દ ખોટા ઈરાદાનો નિર્દેશ કરે છે, માત્ર નિર્ણયની ભૂલનો નહીં. ગેરવર્તણૂક એ અનિવાર્યપણે જે વ્યક્તિની વર્તણૂક પ્રશ્ન હેઠળ છે તેના માટે

અપમાનજનક હોય તેવી બાબત સમાન નથી, પરંતુ તેમાં અપ્રમાણિક અથવા દોષપાત્ર સ્વરૂપના વર્તનનો ચોક્કસ સમાવેશ થાય છે; ગેરવર્તણૂક ત્યારે બને છે જ્યારે ક્રિયાના કોઈ સ્થાપિત અને ચોક્કસ નિયમનું ઉલ્લંઘન થાય છે, જ્યાં જરૂરિયાત મુજબ જે જરૂરી હોય તે સિવાય કોઈ વિવેકાધિકાર બાકી રહેતો નથી; પરંતુ જ્યાં વર્તણૂક એવી વ્યક્તિ પ્રત્યેની હોય કે જેમના તરફ અમુક વિષય–વસ્તુના સંબંધમાં વાજબી જવાબદારી હોય, જેને અન્ય વ્યક્તિને તે જવાબદારીનો ભંગ ગણવાનો કોઈ અધિકાર ન હોય, અને જ્યાં આવી વર્તણૂક સંપૂર્ણપણે બિન–ઇરાદાપૂર્વકની ન હતી, ત્યાં કોઈ ગેરવર્તણૂક થતી નથી."

[પ્રબોધ કુમાર ભૌમિક વિરુદ્ધ કલકત્તા યુનિવર્સિટી, (૧૯૯૪) ૨ કલકત્તા લો જર્નલ ૪૫૬, પૃષ્ઠ ૪૬૫ પર પણ જુઓ].

જોકે, ધ એડવોકેટ્સ એક્ટની કલમ ૩૫ વ્યાવસાયિક અથવા અન્ય ગેરવર્તણૂક માટે સજા લાદવાનો ઉલ્લેખ કરે છે. કાયદાકીય વ્યવસાય, જેને એક ઉમદા વ્યવસાય માનવામાં આવે છે, તેના સભ્ય પાસેથી ગૌરવપૂર્ણ અને દૃઢ રીતે ચોક્કસ ધોરણ જાળવી રાખવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે. કાયદાકીય વ્યવસાયના સભ્ય દ્વારા જાળવવા જરૂરી ધોરણ તેની ઉમદાતાને અનુરૂપ હોવું જોઈએ. એક વકીલ કોર્ટના અધિકારી તરીકે તેમનામાં સમાજના વિશ્વાસને પાત્ર બનાવે તેવા ધોરણોનું પાલન કરવા માટે બંધાયેલા છે. પક્ષકારોની આશા અને અવિચારી નિરાશા વકીલના વર્તન પર નિર્ભર રહે છે. આ કોર્ટે એ.આઇ.એર. [૧૯૭૬] એસ.સી.સી. ૨૪૨ માં અહેવાલ થયેલા બાર કાઉન્સિલ, મહારાષ્ટ્ર

વિરુદ્ધ એમ.વી. દાભોલકર ના કેસમાં નોંધ્યું હતું કે :—

"બાર જે ઉચ્ચ નૈતિક મૂલ્યો અને નોંધપાત્ર જાહેર સેવા સાથે સંકળાયેલ છે તે અને તેની પ્રતિષ્ઠા પણ એવી માંગ કરે છે કે જેઓ આ ઉમદા વ્યવસાયની પ્રેક્ટિસ કરે છે અને તેને માત્ર વેપાર નહીં પરંતુ બૌદ્ધિક પ્રવૃત્તિ ગણે છે, તેઓ પક્ષકારો માટે મુક્ત અને નિષ્પક્ષ મુકાબલા સાથે વર્તે તથા જાણીજોઈને કરાયેલી કે અનૈતિક પ્રથા ગણી શકાય તેવી કોઈપણ બાબતથી દૂર રહેવા માટે પૂરતું ગૌરવ અને આત્મસન્માન ધરાવે. તેમની જનતા પ્રત્યે અને પોતાના વ્યવસાય પ્રત્યે એવી ફરજ છે કે તેઓ એવું કંઈ પણ ન કરે જેનાથી વ્યવસાય બદનામ થાય. બિન–વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂકની બાબતમાં પણ બાર કાઉન્સિલ શિસ્તભંગના પગલાં લેવાની હકુમત ધરાવે છે. જે જરૂરી છે તે સામાન્ય ગેરશિસ્ત કે ખરાબ આચરણ નથી, પરંતુ તે ગેરશિસ્ત વ્યાવસાયિક પ્રવૃત્તિઓમાં પ્રતિબિંબિત થવી જોઈએ."

જોકે બાર કાઉન્સિલની સત્તા મર્યાદિત નથી, છતાં આક્ષેપનું જોર એવું હોવું જોઈએ જે શિસ્તભંગની કાર્યવાહી શરૂ કરવાની આવશ્યકતા ઊભી કરે. વ્યવસાયના સભ્ય દ્વારા આચરવામાં આવેલી વ્યાવસાયિક કે અન્ય ગેરવર્તણૂકનું સામાન્ય રીતે વ્યવસાયના સંદર્ભમાં જ મૂલ્યાંકન થવું જોઈએ. વકીલ પર લાદી શકાય તેવી સજાનું પ્રમાણ નક્કી કરવા માટે પ્રમાણસરતાની કસોટી લાગુ કરવામાં આવશે, જે ફરિયાદ કરાયેલા કૃત્યોના સ્વરૂપ પર પણ આધાર રાખશે. આમ વ્યવસાયના સભ્યની ગેરવર્તણૂક અંગે કાર્યવાહી શરૂ કરવા સંબંધે કોઈ

સાર્વત્રિક નિયમ ઘડી શકાય નહીં.

'ડી' એન એડવોકેટ ઓફ ધ સુપ્રિમ કોર્ટ, [૧૯૫૫] ૨ એસ.સી.આર. ૧૦૦૬ ના કેસમાં, આ કોર્ટે નીચે મુજબ જણાવીને ઉચ્ચ ધોરણ જાળવવાની જરૂરિયાત પર ભાર મૂક્યો હતો :—

"જેમ કે આ કોર્ટ દ્વારા 'જી', એ સિનિયર એડવોકેટ ઓફ ધ સુપ્રિમ કોર્ટ (એ) (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે વ્યાવસાયિક ગેરવર્તણૂકના કેસો સાથે કામ કરતી વખતે કોર્ટ 'સામાન્ય કાનૂની અધિકારો સાથે સંબંધ ધરાવતી નથી, પરંતુ ખાસ વિશેષાધિકાર પ્રાપ્ત વર્ગના વ્યક્તિઓ પાસેથી અપેક્ષિત અને તેમને લાગુ પડતા વ્યાવસાયિક આચરણના વિશિષ્ટ અને કડક નિયમો સાથે સંબંધ ધરાવે છે જેઓ, તેમના વિશેષાધિકાર પ્રાપ્ત દરજ્જાને કારણે, કેટલીક એવી અસમર્થતાઓને આધીન છે જે અન્ય વ્યક્તિઓને લાગુ પડતી નથી અને બિન–વ્યાવસાયિક ક્ષમતામાં ખુદ તેમને પણ લાગુ પડતી નથી... તેઓ (એક કાયદા વ્યવસાયી) જે ઉચ્ચ અને પ્રતિષ્ઠિત વ્યવસાયના વિશેષાધિકારોમાં અત્યાર સુધી પ્રવેશ મેળવ્યો છે તેને શોભે તે રીતે વર્તવા માટે બંધાયેલા છે; અને જો પોતાના કોઈ કૃત્યથી તેઓ તે બાબતમાં નિષ્ફળ જાય, તો તેઓ કોર્ટની ગંભીર શિસ્તભંગની કાર્યવાહીને પાત્ર બની શકે છે.' અન્ય કોઈપણ ગેરવર્તણૂક આચરવામાં આવે તો તેના પણ સમાન પરિણામો આવે છે."

વર્તમાન કેસમાં સિદ્ધાંતનો અમલ :

બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિ એ એક વૈધાનિક સંસ્થા

છે. અપીલકર્તા દ્વારા સામાવાળા વિરુદ્ધ કરવામાં આવેલી ફરિયાદના સંબંધમાં હકીકતના તારણ પર પહોંચવા માટે તે બંધાયેલી છે. એ સુસ્થાપિત છે કે આમ કરતી વખતે શિસ્ત સમિતિ અર્ધ–ન્યાયિક કાર્ય બજાવે છે. તેણે કાયદા અનુસાર અને તેના માટે પૂરતા તથા સચોટ કારણો દર્શાવીને હુકમ પસાર કરવો જ જોઈએ. ધ એડવોકેટ્સ એક્ટની કલમ ૩૮ હેઠળની અપીલ વૈધાનિક અપીલ હોવાથી, આ કોર્ટ સામાન્ય રીતે બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયાની શિસ્ત સમિતિ દ્વારા તારવવામાં આવેલી હકીકતના તારણોમાં હસ્તક્ષેપ કરવા અનિચ્છુક હોય છે.

શિસ્ત સમિતિએ આ કામના અપીલકર્તાના વર્તન પર વિચારણા કરી હતી. શિસ્ત સમિતિનો એવો અભિપ્રાય હતો કે સામાવાળા(ઓ) તરફથી કરવામાં આવેલ કોઈ કૃત્ય કે કસૂર ગેરવર્તણૂક સમાન થતો નથી.

બનાવો બન્યા પછી તરત જ અપીલકર્તાએ રાજ્ય બાર કાઉન્સિલને કોઈ ફરિયાદ કેમ ન કરી તેનું બિલકુલ કોઈ કારણ ન હતું. તેમણે પોલીસ સમક્ષ નોંધાવેલી એફ.આઈ.આર./ફરિયાદને ગંભીરતાપૂર્વક આગળ કેમ ન ધપાવી તેનું બિલકુલ કોઈ કારણ ન હતું. ૨૬.૧૦.૧૯૯૩ ના રોજના બનાવના સંબંધમાં, તેમણે ફરિયાદ નોંધાવ્યા પછી આ બાબતને આગળ ચલાવી ન હતી. પોલીસે કોઈ ચાર્જશીટ દાખલ કરી ન હતી. અપીલકર્તાનો એવો કેસ નથી કે તેમ છતાં, તેમણે કોઈ વિરોધ અરજી દાખલ કરી હોય અથવા ફોજદારી અદાલત સમક્ષ અન્ય કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરી હોય. ૧.૩.૧૯૯૫ ના રોજના બનાવના સંબંધમાં કે જે કથિત રીતે કોર્ટ રૂમની અંદર બન્યો હતો, અપીલકર્તા અથવા તેમના

વકીલ, જેઓ નિવૃત્ત જિલ્લા ન્યાયાધીશ હોવાનું કહેવાય છે, તેમની પાસેથી તે બાબત કોર્ટના ધ્યાને લાવવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવતી હતી. ૮.૧૦.૧૯૯૩ અને ૨૬.૧૦.૧૯૯૩ ના રોજ કથિત રીતે બનેલા બનાવોના સંબંધમાં પણ કોર્ટના પીઠાસીન અધિકારી સમક્ષ કોઈ ફરિયાદ કરવામાં આવી ન હતી. ૧.૩.૧૯૯૫ ના કથિત બનાવના સંબંધમાં કોઈ કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી ન હતી.

શું ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિમાં બાર કાઉન્સિલના તારણો એટલા અતાર્કિક કહી શકાય કે જેથી આ કોર્ટ દ્વારા હસ્તક્ષેપ કરવો યોગ્ય ઠરે, તે પ્રશ્ન છે? અમારો એવો અભિપ્રાય છે કે તે તેમ નથી. અમે વધુમાં એ બાબત રેકર્ડ પર નોંધી શકીએ છીએ કે ૧.૩.૧૯૯૫ પછી કોઈ અન્ય બનાવ બન્યો હતો કે કેમ તે અંગે અમારા દ્વારા શ્રી ઉપાધ્યાયને પૂછવામાં આવતાં, વિદ્વાન વકીલે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે ત્યાર પછી આવો કોઈ બનાવ બન્યો નથી. તેથી, અમારો એવો અભિપ્રાય છે કે આ બાબતને આગળ ચલાવવાની જરૂર નથી.

ચુકાદાઓ :

હવે આપણે બાર દ્વારા ટાંકવામાં આવેલા આ કોર્ટના ચુકાદા પર વિચાર કરીએ. 'એમ' એન એડવોકેટ (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં, સંબંધિત વકીલને કોર્ટ માર્શલ દ્વારા ચોરીના આરોપસર દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા. આ કોર્ટે નીચે મુજબ જણાવીને ઠેરવ્યું હતું કે ચોરીના આરોપસર દોષિત ઠરવાથી તેઓ કાયદાકીય વ્યવસાયના સભ્ય તરીકે રહેવા માટે અયોગ્ય બનશે :—

"એક વકીલ અદાલતના અધિકારી છે અને તેમણે વર્તણૂકનું ઉચ્ચ ધોરણ જાળવી રાખવું જરૂરી છે અને જો તેઓ તે જાળવવામાં નિષ્ફળ જાય, તો તેઓ વ્યાવસાયિક અથવા અન્ય ગેરવર્તણૂક માટે કાર્યવાહીને પાત્ર બનશે."

હિકમત અલી ખાન વિરુદ્ધ ઈશ્વર પ્રસાદ આર્ય અને અન્ય, (૧૯૯૭) ૩ એસ.સી.સી. ૧૩૧ ના કેસમાં સંબંધિત વકીલે કોર્ટ રૂમમાં પોતાના સામાવાળા પર છરી વડે હુમલો કર્યો હતો, જેના માટે તેમના પર કેસ ચલાવવામાં આવ્યો હતો અને ઈન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૭ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા. તેમને ૩ વર્ષની સખત કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી. આ કોર્ટે કેસની હકીકતોમાં તેમને વકીલ તરીકે પ્રેક્ટિસ કરવાથી બાકાત રાખવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો.

એન.જી. દાસ્તાને વિરુદ્ધ શ્રીકાંત એસ. શિવડે અને અન્ય, (૨૦૦૧) ૬ એસ.સી.સી. ૧૩૫ ના કેસમાં એક વકીલે કોર્ટને આપેલી એવી બાંહેધરીમાંથી છૂટવા માટે કે દરરોજના ધોરણે સતત ઊલટતપાસ ચલાવવામાં આવશે, વારંવાર મુદતો માંગી હતી અને ૪.૧૨.૧૯૯૩ ના રોજ ગળામાં ઈન્ફેક્શન અને સતત ખાંસીના કારણે પોતે બોલી શકતા નથી તેવા આધાર પર મુદત માંગી હતી, પરંતુ ફરિયાદીએ તે જ વકીલને એ જ બિલ્ડિંગમાં આવેલી અન્ય કોર્ટ સમક્ષ "જોરદાર અને અસ્ખલિત રીતે" કેસની દલીલ કરતા જોયા હતા. ત્યારબાદ ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી હતી જેમાં પ્રથમદર્શનીય કેસ બનતો હોવાનું જણાયું હતું. આ કોર્ટે બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાને સદર ફરિયાદ પર યોગ્ય કાર્યવાહી કરવાનો

નિર્દેશ આપ્યો હતો.

આ કોર્ટના ઉપરોક્ત ચુકાદાઓ વર્તમાન કેસની હકીકતોને લાગુ પડતા નથી.

તારણ :

તેથી, અમારો એવો અભિપ્રાય છે કે વાદગ્રસ્ત હુકમમાં હસ્તક્ષેપ કરવા માટે કોઈ કેસ બનતો નથી.

આ અપીલ રદ કરવામાં આવે છે. પરંતુ કેસની હકીકતોમાં ખર્ચ અંગે કોઈ હુકમ કરવામાં આવતો નથી.

અપીલ રદ કરવામાં આવે છે.

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========